

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a sudcov senátu JUDr. Gabriely Gerdovej a JUDr. Jany Zemkovej PhD. v právnej veci žalobcu: **A. H., spol. s r.o.**, IČO: X., právne zastúpeného *JUDr. O. Š.* advokátkou, proti žalovanému: **Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky**, so sídlom Dobrovičova č. 12, 812 66 Bratislava, o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. 2326/2008 zo dňa 21. februára 2008, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 3S/86/2008-37 zo dňa 08. decembra 2009, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 3S/86/2008-37 zo dňa 08. decembra 2009 **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým rozsudkom krajský súd zamietol žalobu žalobcu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného č. 2326/2008 zo dňa 21.02.2008, ktorým žalovaný ako odvolací správny orgán podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov odvolanie žalobcu zamietol

a potvrdil rozhodnutie Pôdohospodárskej platobnej agentúry č. 500/1681/14457/2007 zo dňa 29.11.2007.

Krajský súd rozsudok odôvodnil tým, že po preskúmaní spisového materiálu a administratívneho spisu žalovaného dospel k záveru, že neboli zistené žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zmenu alebo zrušenie napadnutého rozhodnutia. Žalovaný sa vo svojom rozhodnutí vysporiadal so všetkými námietkami žalobcu, ktoré v odvolaní uviedol a krajský súd, ktorý rozhodnutie preskúmaval sa stotožnil s jeho právnym záverom, že správny orgán prvého stupňa vychádzal pri vydávaní rozhodnutia z výsledkov krížových kontrol a kontrol na mieste. Kontrolou na mieste dňa 13.11.2007 sa zistil rozdiel - nadmerná výmera vo výške 66,21 ha, sporné diely č. X., X., X., X. a X. deklarovala aj spoločnosť B.A.V. spol. s r.o., a ani jedna spoločnosť nevedela preukázať vlastníctvo alebo nájom k nim. Výmera 66,21 ha predstavuje 34,88% výmery, a preto žalobcovi nevznikol nárok na dotácie v zmysle článku 138 nariadenia Komisie ES č. 1973/2007. Keďže kontrolná skupina nemohla jednoznačne určiť užívateľa sporných dielov, bola v uvedených dieloch obidvom dotknutým stranám stanovená výmera 0,00 ha, a preto vznikla žalobcovi nadmerná výmera vo výške 66,21 ha. Z dôvodu nedodržania deklarovaných výmer správny orgán prvého stupňa v súlade s platnými predpismi rozhodol o neposkytnutí podpory na jednotné platby na plochu.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca odvolanie, v ktorom navrhol, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok prvostupňového súdu a žalobe v plnom rozsahu vyhovel. V dôvodoch namietal nesprávne obsadenie konajúceho senátu, pretože predsedníčkou senátu na pojednávaní konanom dňa 08.12.2009 bola JUDr. D. F., pričom napadnutý rozsudok deklaruje senát, kde je predsedníčkou JUDr. V. Š., čím došlo k porušeniu ustanovenia § 205 ods. 2 písm. a/ a § 205a ods. 1 písm. a/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.).

Ďalej uviedol, že nemal možnosť čokoľvek namietat, pretože odvolaním napadnuté rozhodnutie Pôdohospodárskej platobnej agentúry č. 500/1681/14457/2007 zo dňa 29.11.2007 neobsahovalo odôvodnenie, z ktorého by bolo zrejme, jasne a zrozumiteľne odôvodnený dôvod – t.j. naddeklarácia. Prvostupňový správny orgán sa neriadil ustanovením § 47 ods. 3 zákona č. 71/1967 Zb., pretože v odôvodnení neuviedol akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov na základe ktorých rozhodoval a ako sa vyrovnal s návrhom a námietkami žalobcu. Dôvod tejto naddeklarácie bol zdôvodnený až žalovaným v jeho rozhodnutí, ktorého preskúmania sa žalobca domáha. Nesúhlasí s odôvodnením prvostupňového súdu, že kontrolná skupina nemohla jednoznačne určiť užívateľa sporných dielov. Kontrolná skupina sa vôbec nezaoberala tým, kto sporné diely skutočne obhospodáril tak, ako to vyplýva z bodu 67 nariadenia Komisie (ES) č. 796/2004 z 21.04.2004. Poukázal na čl. 28 bod 2 nariadenia a namietal, že nedostal kópiu správy z kontroly, pri ktorej boli zistené nedostatky. Ak by kontrolná skupina postupovala podľa § 3 správneho poriadku, dospela by k nespochybniteľnému skutkovému stavu svedčiacemu o tom, kto skutočne sporné diely

obrobil. V závere poukázal na list (dôkaz č. 6 žaloby), s ktorým sa ani jeden z konajúcich orgánov nevysporiadal, rovnako ako ani s ostatnými dôkazmi žaloby.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol rozsudok krajského súdu potvrdiť. Nesúhlasil s tvrdením žalobcu, že kontrolná skupina sa nesnažila zistiť užívateľa sporných dielov. Žalobca v rozpore s § 249 ods. 2 O.s.p. neuviedol, čo kontrolná skupina zanedbala a ako porušila práva žalobcu, resp. ktoré právne predpisy. Dal do pozornosti súdu list podpísaný konateľom žalobcu zo dňa 15.11.2007, kde sám konštatuje, že na sporné výmery nemá žiadny právny vzťah a ako dôkaz „svojho právneho nároku, ktorý zakladá právo na dotáciu,, uvádza výkazy prác jeho pracovníkov, ktorých hodnovernosť je otázna a v žiadnom prípade nezakladá právo hospodáriť na cudzom majetku, nieto dožadovať sa neopodstatnených výhod v rozpore s právnymi predpismi Slovenskej republiky a Európskej únie. Kontrolná skupina a ani správny orgán, nemá právo nahradzovať svoje zistenia na mieste a preskúmaním predložených listín konštruovaním právnych záverov, ale má len povinnosť konštatovať, či zistil také právne skutočnosti, ktoré zakladajú alebo nezakladajú právo zúčastnených subjektov na právne následky spojené s aplikáciou príslušných právnych noriem. Pokiaľ teda správny orgán jednoznačne nezistil právo navrhovateľa na obdržanie dotácií, nemohol mu ich ani priznať. Žalobca v žalobe ani v odvolaní neuviedol žiadne návrhy na vykonanie ďalšieho dokazovania, nové dôkazy resp. okolnosti, ktoré by už neboli predmetom preskúmania a ani žiadnu konkrétnu výhradu voči procesným úkonom, ktoré vykonal najmä odvolací správny orgán pri svojom rozhodovaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní žalovaného (§ 212 ods. 1 O.s.p.) postupom podľa § 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p. a po tom, ako bolo oznámenie o vyhlásení rozsudku vyvesené na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke www.supcourt.gov.sk, www.nsud.sk, rozsudok verejne vyhlásil (§ 156 ods. 1, 3 O.s.p.).

Najvyšší súd z obsahu spisu krajského súdu, ktorého súčasť tvorí administratívny spis zistil, že žalobca podal dňa 14.05.2007 na regionálnom pracovisku Pôdohospodárskej platobnej agentúry v Michalovciach Jednotnú žiadosť na rok 2007, v ktorej požiadal o jednotnú platbu na plochu - na výmeru 256,05 ha, o podporu plodín na ornej pôde na výmeru 3,20 ha a vyrovnávací príspevok na znevýhodnené oblasti.

Pôdohospodárska platobná agentúra Bratislava rozhodnutím č. 500/1681/14457/2007 zo dňa 29.11.2007 rozhodla o neposkytnutí podpory na jednotnú platbu na plochu a schválila poskytnutie podpory na podporu plodín na ornej pôde vo výške 5 563,70 Sk. V odvolaní podanom proti tomuto rozhodnutiu žalobca namietal, že nevie čo sú skutočné dôvody tohto rozhodnutia. Poukázal na to, že deklaroval plochu 256,05 ha, ktorá bola v plnom rozsahu a kvalitne ošetrovaná, o čom doložil záznamy o vykonaní týchto prác a namietal rozdiel 66,21 ha, pretože pracovníci pri kontrole vykazovali rozdiel 42,37 ha a nikto netvrdil, že tieto plochy obrobil, ani zástupca spornej strany, ktorý len uviedol, že na tieto plochy má nájomnú

zmluvu, čo nie je dôvod na nepriznanie platby žalobcovi. Žalovaný napadnutým rozhodnutím odvolanie žalobcu zamietol a potvrdil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu. V dôvodoch námietku žalobcu, že nevie, čo sú skutočné dôvody napadnutého rozhodnutia, považuje za neopodstatnenú, pretože dôvody krátenia platby vyplynuli zo zistení z uskutočnenej kontroly na mieste, čo je uvedené v špecifikácii platieb, ktorá je súčasťou napadnutého rozhodnutia. Zistený rozdiel – nadmerná výmera vo výške 66,21 ha, vyplynula zo zistení z kontroly na mieste po spočítaní deklarovovaných výmer sporných dielov, na ktorých bola obom sporným stranám priznaná nulová výmera. Obidve sporiace sa strany sporné diely obrobili, ale jednoznačne nepreukázali ich užívanie.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy (§244 ods. 1 O.s.p.).

Súdny proces treba chápať ako jednu zo záruk zákonnosti, pod ktorou treba rozumieť právnu istotu pri aplikácii práva súdom v rozsahu zabezpečujúcom naplnenie spravodlivej ochrany subjektívnych práv účastníkov konania. Uvedená zásada vyplýva z článku 46 Ústavy Slovenskej republiky, resp. článku 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Najvyšší súd pri svojom rozhodovaní vychádza v podstate z toho, že žalobca namieta nepreskúmateľnosť právneho posúdenia veci, konkrétne nemožnosť zistiť z jeho odôvodnenia, prečo právne závery žalovaného zodpovedajú zistenému skutkovému stavu, a prečo a v čom je právny názor žalobcu nesprávny, nakoľko sa krajský súd jeho námietkami nezaoberal a tiež presvedčivým spôsobom mu neobjasnil dôvody, pre ktoré žalobu zamietol.

Podľa § 46 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov, rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Správny poriadok v § 47, ako je vyššie uvedené, upravuje všeobecné náležitosti rozhodnutia, ktoré predstavujú minimálny štandard správnych rozhodnutí. *Obsahovými náležitosťami rozhodnutia sú výrok, odôvodnenie a poučenie o opravnom prostriedku.* Výrok je najdôležitejšou časťou rozhodnutia, pretože obsahuje rozhodnutie vo veci a vyjadruje záver správneho orgánu o otázke, ktorá je predmetom rozhodnutia. Z neho musí byť nepochybne zrejmé, čo bolo predmetom rozhodovania a na základe akej právnej normy sa rozhodlo. *Odôvodnenie je zhrnutím všetkých zistených skutočností odôvodňujúcich výrok rozhodnutia,* preto musí v plnom rozsahu zodpovedať skutočným výsledkom konania. V rozhodnutí sa spravidla, pokiaľ ide o skutkovú stránku, uvedie podstata veci, rozbor dôkazov a ostatných podkladov rozhodnutia. V odôvodnení je nutné reagovať na prípadné pripomienky a návrhy účastníkov konania a na ich vyjadrenia k podkladom rozhodnutia. *V rozhodnutí by mali byť uvedené závery o tom, ktoré skutočnosti sú vzaté za nepochybne zistené, posúdi sa ich právny význam a vysloví úsudok o predmete konania. Pri právnom posúdení nestačí iba odkaz*

na príslušný právny predpis, ale je žiaduce, aby sa vyložil aj obsah právnej normy, aby bol účastníkom zrejmý vzťah medzi skutkovým zistením a právnym posúdením.

Týmto požiadavkám napadnuté rozhodnutie žalovaného zodpovedá. Žalovaný pochybenie prvostupňového správneho orgánu napravil tým, že podrobnejšie rozviedol závery, pre ktoré žalobcovi podporu na jednotnú platbu na plochu neposkytol a poskytol podporu na plodiny pestované na ornej pôde vo výške 5.563,70 Sk a reaguje v ňom tiež na námietky žalobcu uvedené v odvolaní.

Najvyšší súd SR ako súd odvolací k dôvodom uvedeným v rozsudku krajského súdu na doplnenie dodáva.

Zákon č. 274/2006 Z.z. o podpore v pôdohospodárstve a rozvoji vidieka v ustanovení § 1 upravuje pôsobnosť Ministerstva pôdohospodárstva Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“) a pôsobnosť Pôdohospodárskej platobnej agentúry (ďalej len „platobná agentúra) pri poskytovaní

a/ finančných prostriedkov na rozvojové programy poľnohospodárstva a vidieka podľa podmienok ustanovených vo viacročnej finančnej dohode z programu SAPARD,

b/ dotácií v poľnohospodárstve, potravinárstve a lesnom hospodárstve z prostriedkov štátneho rozpočtu; podmienky poskytovania dotácií upravuje osobitný predpis,

c/podpory pre pôdohospodárstvo, rozvoj vidieka a rybné hospodárstvo.

Podľa § 7 ods. 1 písm. a/ zákona č. 543/2007 Z.z. o pôsobnosti orgánov štátnej správy pri poskytovaní podpory v pôdohospodárstve a rozvoji vidieka, ***platobná agentúra***

- ***rozhoduje o poskytovaní podpory podľa osobitného predpisu a o poskytovaní zálohovej platby.***

Na účely tohto zákona (zák.č. 543/2007 Z.z.) sa rozumie

c/ ***pôdnym blokom*** základná jednotka evidencie pôdy, ktorá predstavuje súvislú plochu obhospodarovanej poľnohospodárskej pôdy,

d/ ***dielom*** pôdneho bloku súvislá plocha obhospodarovanej poľnohospodárskej pôdy príslušného druhu pozemku v pôdnom bloku.

Podľa § 2 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 81/2007 Z.z. o podmienkach poskytovania podpory v poľnohospodárstve formou jednotnej platby na plochu,

- ***jednotná platba na plochu sa poskytne na výmeru obhospodarovanej poľnohospodárskej pôdy*** vedenej v evidencii pôdných blokov a dielov pôdných blokov.

Žiadosť o jednotnú platbu na plochu môže podať osoba, ktorá vykonáva poľnohospodársku činnosť na území SR a obhospodaruje poľnohospodársku pôdu podľa odseku 1 (ods. 2 citovaného ustanovenia).

Suma jednotnej platby na plochu sa upraví podľa osobitných predpisov, ak

- ***na základe vykonaných kontrol sa zistia rozdiely medzi skutočnou výmerou poľnohospodárskej pôdy, ktorú obhospodaruje žiadateľ a výmerou, ktorú uviedol v žiadosti (§ 2 ods. 5 písm. b).***

Z obsahu spisu krajského súdu, ktorého súčasťou je aj administratívny spis žalovaného najvyšší súd zistil, že Pôdohospodárska platobná agentúra rozhodujúca o žiadosti žalobcu zo dňa 14.05.2007 po krížových kontrolách zistila nezrovnalosti vo výmere deklarovanej v žiadosti žalobcu. Keďže na jej oznámenie ohľadne nezrovnalosti reagoval žalobca potvrdením výmery, uskutočnilo sa konanie na mieste, kde bolo zistené, že sporné diely č. X., X., X. a X. okrem žalobcu deklarovala aj spoločnosť B.A.V., spol. s.r.o., avšak ani jedna zo spoločností dokladmi nepreukázala ich užívanie. Pretože kontrolná skupina nemohla určiť užívateľa, vychádzala z ustanovenia článku 138 nariadenia Komisie (ES) 1973/2004, podľa ktorého:

„S výnimkou prípadov vyššej moci alebo výnimočných okolností, ako sú uvedené v článku 72 nariadenia (ES) č. 796/2004, ak je administratívnou kontrolou na mieste zistené, že rozdiel medzi deklarovanou plochou a plochou stanovenou v zmysle bodu (22) článku 2 nariadenia (ES) č. 796/2004 je viac ako 3% ale menej ako 30% stanovenej plochy, je suma poskytnutá na základe schémy SAPS znížená na daný rok o dvojnásobok zisteného rozdielu. Ak je rozdiel vyšší ako 30% stanovenej plochy, nemôže byť na daný rok poskytnutá žiadna pomoc.“

Žalovaný nielen na základe listinných dôkazov ale aj výsledkov doplneného konania kontrolou na mieste, vyjadrenia sporných strán a z listu žalobcu (15.11.2007) uzavrel, že z dôvodu nedodržania deklarovanej výmery nemohla byť žalobcovi poskytnutá podpora na jednotnú platbu na plochu.

V súlade so závermi súdu prvého stupňa i odvolací súd mal z predloženého spisového materiálu za preukázané, že skutkový stav bol správnymi orgánmi náležite zistený a správne právne posúdený. Keďže žalobca v odvolaní neuviedol také skutočnosti, ktoré by spochybňovali vecnú správnosť výroku rozsudku súdu prvého stupňa, ani také právne relevantné námietky, s ktorými by sa krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia nebol dostatočne vysporiadal, Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok krajského súdu podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. a § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Žalobca v odvolaní namietal aj nesprávne obsadenie senátu z dôvodu, že predsedníčkou senátu na pojednávaní konanom dňa 08.12.2009 bola JUDr. D. F., avšak v rozsudku je uvedená ako predsedníčka senátu JUDr. V. Š. Túto námietku žalobcu vyhodnotil najvyšší súd ako nedôvodnú, pretože zo spisu krajského súdu vyplýva, že senát pojednával a rozhodoval v zložení z predsedníčky senátu JUDr. V. Š. a členiek senátu JUDr. D. F. a JUDr. V. Sch. V zápisnici o pojednávaní zo dňa 08.12.2009, kde je na druhej strane uvedené „predsedníčka

senátu JUDr. D. F.“ ide o zrejmu nespravnosť podľa § 40 ods. 3 O.s.p., pretože JUDr. D. F. nebola predsedníčkou senátu podľa Rozvrhu práce Krajského súdu v Bratislave na rok 2009 Spr. 3620/2008, avšak mohla byť a bola sudcom spravodajcom.

O trovách konania rozhodol najvyšší súd podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. tak, že ich náhradu žalobcovi, ktorý v konaní nemal úspech nepriznal.

Poučenie: Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok **nie je** prípustný.

V Bratislave dňa 15. marca 2011

JUDr. Ivan R u m a n a , v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Emília Čičková